

Bhagavana ievadrūna Śri Satja Sai Sēvas organizāciju
7.Pasaules konferencē Praśānti Nilajamā
2000.gada 20.novembrī

DIEVS IEMIESOJAS, LAI KALPOTU CILVĒCEI

*Tāpat kā putniem ir divi spārni, kas tiem palīdz lidot,
mīlestība un kalpošana ir divi spārni, kas cilvēku
padara spējīgu ātri sasniegt viņa dzīves mērķi.
(Telugu dzejolis)*

Mīlestības iemiesojumi!

Cilvēks ir dzimis, lai nesavtīgi palīdzētu, nevis tādēļ, lai ļautu vaļu savtībai. Vienīgi ar pašizliedzīgu kalpošanu var sasniegt cilvēces vienību. Tikai ar vienību cilvēce var sasniegt dievišķību. Tāpēc kalpošana ir ļoti svarīga, lai saprastu cilvēces vienību. Ļaudīm liekas, ka kalpošana nozīmē tikai palīdzēt nabagajiem, slimajiem un pamestajiem. Ir liela kļūda domāt, ka jūs palīdzat citiem. Patiesībā jūs kalpojat pats sev, tāpēc ka tas pats Ātmas princips, tas pats mīlestības princips ir klātesošs visos. Visi cilvēki būtībā ir viens. Atšķirības ir vienīgi viņu uzskatos. Tādēļ cilvēkam jāmaina savi uzskati un jāmēģina apjēgt patiesību, ka tā pati dievišķība mīt visos. Tikai tad ir iespējama transformācija cilvēkā.

Nesavtīga kalpošana nogalina ego

Rokas dara darbu, mēle izpilda runāšanas uzdevumu un galva ievāc ziņas. Visi šie ķermeņa locekļi var būt atšķirīgi viens no otra, bet dievišķais spēks tajos ir viens un tas pats. Līdzīgā veidā tā pati dievišķība eksistē visās būtnēs. Ja jūs saprotat šo patiesību, jūsu kalpošana kļūst dievišķa. Nevienam nevajadzētu kļūt egoistiskam domājot, ka viņš izpilda lielu kalpošanas darbu. Patiesībā kalpošana ir domāta, lai nogalinātu ego. To nevar saukt par kalpošanu, ko izdara ar ego. Vispirmām kārtām jāpakļauj ego. Pieķērība ķermenim ir ego galvenais cēlonis. Ego pazudīs, ja būs pārvarēta pieķērība ķermenim. Vienības gars attīstīsies tad, kad būs izgājis ego.

Līdzīgi tam, kā rokas, acis, deguns, mute utt. ir ķermeņa locekļi, visi cilvēki ir sabiedrības locekļi. Sabiedrība ir dabas loceklis un daba ir Dieva loceklis. Redzot plašo dabu nevajadzētu domāt, ka tā ir atsevišķa no Dieva. Ir jāsaprot pamatpatiesība, ka Dievišķība caurstrāvo visu radību. Spuldzes, to krāsa un stiprums var atšķirties, bet strāva visās ir viena un tā pati. Līdzīgā veidā indivīdu vārdi un veidi var būt dažādi, bet Ātmas princips visos ir viens un tas pats. Kalpošana, ko jūs izdarāt, iegūs nozīmi vienīgi tad, kad jūs sapratīsiet šo patiesību. Jums nevajadzētu domāt, ka jūs atšķiraties no tā, kam kalpojat. Šāds duālistiskas domāšanas veids ļauj rasties ļaunām īpašībām – naidam, skaudībai

u. c. Faktiski visas sliktās īpašības – vēlmes, dusmas, alkatība utt. – ir cilvēku pašu radītas. Tās ceļas no galvas, kamēr cēlas īpašības – mīlestība, līdzcietība, iecietība u.c. – sākas sirdī. Galva redz vienību kā dažādību, kamēr sirds apliecina vienību dažādībā. Tādējādi galva simbolizē pravriti (ārējo ceļu), bet sirds – nivriti (iekšējo ceļu).

Nekad nedomājiet, ka sabiedrība nevar progresēt, ja jūs tai nekalpojat. Sabiedrība nav atkarīga no jums. Ja ne jūs, kāds cits izdarīs vajadzīgo. Dievs vada visu. Vispirms mēģiniet saprast vārda “kalpošana” nozīmi. To saprast ir iespējams tad, kad jūs saprotat, kas jūs esat. Jūs esat mānava (cilvēks). Mānava nenozīmē vienīgi fizisko veidolu. Tas ir sinonīms Ātmas principam. Cilvēks ir piecu elementu izpausme. Senajiem gudrajiem bija pilnīga kontrole pār pieciem elementiem un tādējādi viņi varēja baudīt mieru un drošību. Cilvēks turpina spīdēt kā Ātmasvarūpa (Ātmas iemiesojums), ja viņš reiz ir kļuvis par piecu elementu kungu.

Prāta līmeņi

Ir dažādi prāta līmeņi: parastais jeb zemākais prāts, augstākais prāts, apgaismotais prāts un superprāts. Cilvēks var sasniegt pilnības pakāpi vienīgi tad, kad sasniedz superprāta līmeni. Parastais prāts attiecas uz ķermeņa apziņu. Ķermeņa apziņas avots ir Ātmas princips, kas piepilda visu ķermeni. Ķermeņa apziņa kļūst par domu apziņu, kad cilvēks sasniedz augstāko prātu. Ķermeņa apziņa ir aprobežota ar fizisko līmeni, kamēr domu apziņai nav tādu robežu un tā var ceļot jebkurā attālumā. Tādēļ domu apziņa ir nosaukta par augstāko prātu. Augstākais prāts pārsniedz piecus elementus. Lai sasniegtu šo transcendentālo stāvokli, ir jāsāk ar parasto (zemāko) prātu. Augstākais prāts tomēr neapzīmē visaugstāko stāvokli. Apgaismotais prāts ir aiz augstākā prāta.

Cilvēka ķermenī ir strāva no galvas līdz kājām. Pats ķermenis ir liels ģenerators. Apgaismotais prāts, kas ir saistīts ar strāvu ķermenī, ir ļoti spēcīgs. Kad kāds sasniedz šo līmeni, viņam strāva ir jūtama pat nagos un matos. Pasaulīgs cilvēks nejūt sāpes, kad apgriez viņa nagus, bet pēc apgaismotā prāta līmeņa sasniegšanas viņam būs trieciens, ja mēģinās apgriezt nagus. Šī iemesla dēļ senlaiku gudrie un gaišredzīgie mēdza audzēt savus nagus. Mūsdienu jaunatne var attiecināt to uz nagu griežņu nepieejamību tajos laikos. Bet nav vajadzīgas nagu grieznes, lai apgrieztu nagus. Viens nags var nogriezt otru. Taču persona apgaismotā prāta līmenī jutīs triecienu, ja griezīs viņa nagus. Tam, kura prāts ir apgaismots, domas, vārdi un darbi ir pārpludināti ar dievišķību. Ķermenī tas ļauj pacelties ļoti spēcīgai “triju fāžu” strāvai. Tādiem cilvēkiem strāva ir pat viņu matos. Jūs varat just triecienu, tos aizskarot. Pat parasta cilvēka ķermenī ir elektriskā strāva.

Elektrība, kas ir iekšienē, izplatās visā ķermenī sirds pukstēšanas dēļ. Ārsti saka, ka plaušas tīra asinis ar skābekli un sūta to uz sirdi. Bet patiesībā dzīvības

spēks, kas ir klātesošs plaušās, ar vibrācijām kļūst par strāvu. Šī strāva var ceļot lielā attālumā. Katru reizi, kad sirds pukst, asinis plūst 12.000 jūdžu garumā pa ķermeni. Kā mēs to varam teikt? Ja mēs savienojam visus ķermeņa asinsvadus, sīkos un lielos (artērijas, vēnas, kapilārus utt.), to garums sasniedz 12.000 jūdzes. Tieši tāpat, kā ģenerators var dot gaismu spuldzei, kas ar to ir savienota, pat 100 jūdžu attālumā, līdzīgā veidā strāva, kas sākas no svētām jūtām sirdī, var veikt jebkuru attālumu. Tas ir apgaismotā prāta spēks.

Apgaismotā prāta līmenī cilvēka prāts ļoti mainās un kļūst par smalku spēku. Šim smalkajam spēkam ir trīs enerģijas – prāna šakti (prānas spēks), mano šakti (prāta spēks) un vidžnāna šakti (intelekta spēks). Neviens zinātnieks, ārsts vai inženieris nevar to saprast. Jūs varat dot atpūtu jebkuram ķermeņa loceklim, tikai ne sirdij. Sirds turpina darboties pat jūsu miega laikā. Kurš ārsts vai zinātnieks spēj to saprast? Acs izskatās tik maza, bet tanī ir 13 lakhi (13 x 100.000) gaismas staru. Kas to izveidoja? Tas viss ir Dieva radīts. Dieva radība ir visnoslēpumainākā, vissvētākā un visbrīnumainākā. Viss, kas redzams ārpusē, nav nekas cits, kā iekšējās būtnes atstarojums, atdarinājums un atbalss. Jūs ejat uz templi, lai iegūtu Dieva vīziju. Bet, kad jūs stāvat tēla priekšā, jūs aizverat acis un lūdzat. Iekšējā nozīme ir tāda, ka cilvēkam jāredz Dievs ne ar fiziskām acīm, bet ar gudrības acīm. Jūs iegūsi gudrības acis tikai tad, kad pavērsīsiet savu skatienu uz iekšu. Tas ir iemesls, kādēļ cilvēki meditē ar aizvērtām acīm un vizualizē Dievu iekšienē. Visa pasaule ir tikai atstarojums, atdarinājums un atbalss. Jūs ilgojaties pēc atstarojuma, aizmirstot realitāti.

Blīvais ķermenis ir veidots no barības. Prāts, intelekts, čita (atmiņa, zemapziņa) un ahamkara (ego) veido smalko ķermeni, kas izjūt sāpes un prieku. Apgaismotais prāts aptver kauzālo (cēlonisko) ķermeni. Tas pārsniedz pasaulīgās domas un jūtas. Tanī nav ne pēdu no vēlmēm, dusmām, alkatības, ego, lepnības un skaudības. Apgaismotā prāta stāvoklis ir sasniegts tikai tad, kad ir savaldītas visas pasaulīgās domas. Lai pakļautu pasaulīgās domas, ir jāsasniedz superprāta līmenis. Superprāts nav nekas cits, kā visaugstākais prāts, kas pārsniedz parasto prātu. Lai sasniegtu superprātu, ir nepieciešams attīstīt supermīlestību, t.i. mīlestību bez jebkādas vēlmes. Tādēļ es bieži jums saku: mīlestība ir Dievs, dzīvojiet mīlestībā. Sāciet dienu ar mīlestību, pavadiet dienu ar mīlestību, piepildiet dienu ar mīlestību un pabeidziet dienu ar mīlestību. Tas ir ceļš pie Dieva. Kad jūs no rīta pamostieties, nedomājiet par savām pasaulīgajām darīšanām. Pamostieties ar tīras mīlestības jūtām. Taču šodien cilvēkam nav tīras mīlestības jūtu. Cēlonis ir tas, par ko es runāju vakar, ka pašiem vecākiem trūkst svētu jūtu. Ja vecāki no rīta pamostas, apvainodami viens otru, bērni iet soli tālāk un cīnās viens ar otru, tikko pamostas.

Dzimšanas laikā cilvēkam nav vēlmju, bet augot viņš iegūst daudz vēlmju, kas ved uz atkarību. Cilvēkam vajadzētu savu prātu piepildīt ar mīlestību uz

Dievu. Viņam vajadzētu aizmirst visas savas nepatikšanas un kontemplēt par Viņu. To var izdarīt vienīgi ar praksi. Lasīšana, rakstīšana, staigāšana, runāšana – tas viss ir apgūts vienīgi praktizējot. Līdzīgā veidā pat garīgajā ceļā prakse ir ļoti svarīga. Sāciet praktizēt mīlestību. Tā ir īsta garīgā prakse. Dodiet savu mīlestību arvien lielākam cilvēku skaitam, tad jūs piedzīvosiet vienību. Ja jūs savā mīlestībā dalīsieties ar visiem, tad visa pasaule kļūs viena ģimene. Pēc mīlestības izplatīšanas tādā veidā apvaldiet savas ārējās domas un vērsiet tās uz iekšu. Tad jūs sasniegsiet apgaismotā prāta stāvokli, kurā absolūti nav ne domu, ne darbību. Pat dzelzi kausē ar elektriskās strāvas spēku. Tāpat laba un slikta dualitāti iznīcina ar apgaismoto prātu. Garīgajā valodā to sauc par samādhi stāvokli. Samādhi nozīmē sama + dhi (vienāda attieksme). Apgaismotais prāts apvieno labu un sliktu un attīsta vienības garu. Kas jums jādara, lai sasniegtu šo stāvokli? Kalpojiet visiem ar mīlestību. Uzskatiet kalpošanu cilvēkam par kalpošanu Dievam. Kad lieta nonāk līdz palīdzēšanai, netaisiet nekādas atšķirības. Neuzskatiet, ka jūs esat bagāts un cits ir nabags. Kurš ir visbagātākais cilvēks pasaulē? Tas, kurš ir apmierināts, ir visbagātākais cilvēks pasaulē. Kurš ir visnabagākais? Tas, kuram ir daudz vēlmju, ir visnabagākais. Samaziniet savas vēlmes. Ir teikts: “ Mazāk bagāžas padara ceļojumu patīkamāku.” Dzīves ceļojums jums būs ērts tikai tad, ja jūs padarīsiet vieglāku savu vēlmju bagāžu. Jo mazāk vēlmju, jo lielāks būs gribas spēks. Nāve ir ķermenim, nevis prātam. Prāts ir atbildīgs par visu. Tāpēc piepildiet savu prātu ar tīrām un nesavtīgām domām. Tad jūs sasniegsiet apgaismotā prāta stāvokli. Pakāpeniski jūs pārsniedzat apgaismoto prātu un sasniedzat superprātu. Vēdu valodā tas ir pazīstams kā amanaskas stāvoklis (prāta neesamība). Ja reiz prāts ir atvilkts, tad eksistē tikai Ātmas princips, t.i. superapziņa.

Attīstiet tīrību ar kalpošanu

Cilvēkam ir spēja sasniegt jebkuru cildināmu amatu. Ikvienu uzdevumu var paveikt ar praktizēšanu. Maza skudra var nostaigāt simtiem jūdžu, ja nolemj to darīt. Bet pat ērglis ar saviem stiprajiem spārniem nevar pakustēt ne collu, nepieliekot pūles. Mīlestība un kalpošana cilvēkam ir līdzīga diviem spārniem. Viņš var sasniegt jebkādu slavējamu stāvokli ar šo divu spārnu palīdzību. Daudzu ceļu dvēseļu mūži par to liecina.

Šodien cilvēkam ir grūti nosēdēt mierīgi un nepārtraukti pat dažas minūtes. Bet mūsu senči verēja noturēt savu ķermeni nekustīgi vairākas dienas. Ļaudis domā, ka ķermenis ir spējīgs kustēties asinsrites un nervu darbības dēļ. Taču tad, kad kāds sasniedz apgaismotā prāta stāvokli, asinsrite apstājas. Jūs varat domāt, ka ķermenis kļūst nedzīvs bez asinsrites, bet tad sāk riņķot un liek ķermenim darboties superasinis jeb augstākā labuma asinis. Kad tās sāk riņķot ķermenī, tas kļūst labāks savā dabā. Šinī sakarībā Upanišadās ir teikts: “ Raso

Vai Saha” (“Dievs piepilda ķermeni būtības veidā”). Tad viss, ko kāds redz, dara un piedzīvo, kļūst dievišķs. Tāpat kā cukurs ir katrā sīrupa pilienā, tā Visaugstākais Spēks (Dievišķība) ir cilvēka ķermeņa katrā šūnā. Bet šodien cilvēks uzskata sevi par vāju. Vienīgi tas var piedzīvot svētlaimi, kas saprot patiesību, ka viss ir iekšienē. Viss, ko cilvēks mācās no grāmatām, nav nekas cits, kā iekšējās būtnes atstarojums, atdarinājums un atbalss. Cilvēka runu izlemj iekšējās būtnes izjūtas. Runa ir atbalss, bet sirds ir īstā skaņa. Reālā skaņa ved uz atbalsi. Garīgajā ceļā ir daudz tādu smalku noslēpumu. Bez šo noslēpumu izpratnes cilvēks ķeras pie dažādām garīgām praksēm un izšķiež savu laiku. Jums nav jāuzņemas nekāda garīga prakse, pirms jūs nesaprotat pamatpatiesību.

*Ne ar askēzi, ne svētceļojumiem, rakstu studijām
vai džapu neviens nevar tikt pāri dzīves okeānam.*

To var izdarīt vienīgi, kalpojot svētajiem.

(Sanskrita šlōka)

Kad jūs kalpojat citiem, palielināsies arī jūsu spēks. Pievilcības spēks mīt visos. Jo tīrāks jūs kļūsi, jo lielāks būs jūsu pievilcības spēks un tā jūs absorbēsiet vairāk spēka. Visi spēki, kas ir zemei, ir latentī cilvēkā. Cilvēks faktiski ir visu spēku rezervuārs – elektrisko, magnētisko un lāzera. Tādējādi cilvēks ir ļoti spēcīgs. Tad kādēļ viņš uzskata sevi par vāju?

Daži cilvēki nāk pie manis un žēlojas, ka nespēj savaldīt savu prātu. Kā jūs varat iegūt kontroli pār savu prātu? To jūs varat izdarīt vienīgi ar mīlestību, nevis sēžot meditācijā. Ja jūs attīstīsiet mīlestību, tad vairs nebūs, kur darboties ļaunām īpašībām, piem., dusmām un naidam. Jūs būsi spējīgi mīlēt pat savus ienaidniekus. Nevienu jūs neuzskatīsiet par savu ienaidnieku, visos jūs redzēsiet vienību. Tā ir svētlaimīga dzīve.

Svētlaimes apvalks ir pēdējais no pieciem apvalkiem, kas veido cilvēka ķermeni, proti:

annamaja kōša (barības apvalks),
prānamaja kōša (vitālais apvalks),
manōmaja kōša (prāta apvalks),
vidžnānamaja kōša (gudrības apvalks),
ānandamaja kōša (svētlaimes apvalks).

Mūsu dienās cilvēks ir spējīgs aizceļot tikai līdz prāta apvalkam un viņam nav ne biļetes, ne ratu, lai sasniegtu svētlaimes apvalku. Cilvēkiem ir maldīgs priekšstats, ka vidžnānamaja kōša attiecas uz zinātni. Bet patiesībā tai nav nekā kopīga ar zinātni. Starp gudrību un zinātni atšķirība ir dziļa kā bezdibenis.

Zinātne attiecas uz prāta un mašīnu spēku, kamēr gudrība sākas ar Ātmas spēku. Kalpošana ir svarīga abos gadījumos.

Kad Pāndavas veica sagatavošanas darbus radžasuja jadžnai, Dievs Krišna jautāja Dharmarādžam, vai viss ir gatavs. Dharmarādža atbildēja, ka sagatavošanas darbi ir galā un viņam jāsadala citiem veicamie pienākumi. Tad Krišna lūdza, lai arī viņam ļauj izdarīt kādu pakalpojumu. Viņš lietoja vārdu “kalpošana”, nevis “pienākums”, jo pienākums attiecas uz dualitāti, kamēr kalpošana – uz vienību. Dharmarādža sacīja: “Svami, kādu pakalpojumu lai es uzdošu Tev? Tā vietā dod mums iespēju pakalpot Tev.” Krišna atbildēja: “Man nav vajadzīgi citu pakalpojumi, es kalpoju ikvienam.” Dievs pieņem cilvēka veidu, lai kalpotu cilvēcei un to atbalstītu. Es esmu jūsu kalps, nevis kungs. Saprotiet šo patiesību. Es nāku pie jums dot daršanu, lai kur jūs atrodaties. Es nekad nesaku, ka jums vajadzētu nākt pie manis. Dievs vienmēr stāv pie jūsu pūdzas istabas durvīm gatavs dot visu, ko jūs lūdzat. Dievs vienmēr ir gatavs apmierināt savu pielūdzēju vēlmes. Dievs vienmēr ir ar jums, jūsos, ap jums. Dievs kalpo cilvēkam, lai cilvēks varētu kalpot saviem līdzcilvēkiem. Dharmarādža jautāja Krišnam, kādu pakalpojumu viņam patiktu izdarīt. Krišna sacīja, ka viņš gribētu novākt ceļmalīšu lapas pēc tam, kad visi būs beiguši ēst no tām. Ar šo savu rīcību Krišna demonstrēja kalpošanas ideālu cilvēcei.

Cilvēka ķermeni var salīdzināt ar maigu ceļmalītes lapu. Cilvēka pieci jutēji ir līdzīgi gardajiem kumosiem, kas pasniegti uz lapām. Cilvēkam vajadzētu piedāvāt Dievam savu maltīti, pirms to baudīt. Taču cilvēks savā muļķībā piedāvā “gardos kumosus” vēlmju, dusmu, alkatības, lepnības un skaudības dēmoniem. Pēc tam, kad dēmoni ir apēduši “gardos kumosus” un sabojājuši lapu, lapas atliekas ir piedāvātas Dievam! Pirmām kārtām “gardie kumosi” jāpiedāvā Dievam, kas mīt iekšienē Vaišvanaras veidā. Jūs pasniedzat ēdienu Dievam, dziedot šlōku:

*Brahmarpanam Brahma Havir
Brahmagnou Brahmanahutam
Brahmaiva Thena Ganthavyam
Brahma Karma samadhina.*

Nekavējoties Dievs atbild no iekšienes:

*Aham Vaišvanaro Bhutva
Praninam Dehamasrita
Pranapana Samayukta
Pačhamyannam Čaturvidham.*

Dievs ir klātesošs ikvienā kā Vaišvanara. Tādēļ, lai kam jūs kalpojat, uzskatiet, ka jūs kalpojat Dievam.

Izjūtiēt vienotību kopumā

Mīlestībai nav veida, tai ir tikai vārds. Zeltam pašam par sevi nav veida. Bet cilvēki to ielej gredzena vai ķēdītes formā un ar to dod tam veidu. Līdzīgi daudzus veidus attiecina uz bezveidīgo Dievu. Dievs ir tīrs, nemirstīgs, bez īpašībām, bez veida, sens un mūžīgs. Taču ļaudis pielūdz veidu, lai apmierinātu paši sevi. Tādēļ Dievs inkarnējas. Viņš ir radītājs, uzturētājs un iznīcinātājs. Bet jūs domājat, ka eksistē atsevišķi dievi radīšanai, uzturēšanai un iznīcināšanai. Viņi visi ir līdzīgi Dieva ministriem. Viss ir viņa pārziņā. Tādēļ, ja jūs kaut ko piedāvājat Dievam, tas līdzinās ziedojumam visiem dieviem.

Īšvara Sarva Bhutanam (Dievs ir visās būtnēs). Bezveida Dievu var vizualizēt visu būtnu veidā. Viņš ir Realitāte un visi veidi ir Viņa atstarojumi. Viņš ir viens, bet jūs redzat daudzus atstarojumus. Uz kino ekrāna jūs varat redzēt zemestrīču, plūdu un vulkānu izvirdumu projekcijas, bet ekrāns paliek tā visa neskarts. Jūs varat redzēt upi uz ekrāna, bet ekrāns nekļūst slapjš. Līdzīgi visa daudzveidība parādās tikai ārējai redzei. Apgaismotais prāts redz tikai vienību. Šī vienība ir Dieva spēks. Tā ir vienā un visos. Jūs meklējat Dievu dažādās vietās, jo neesat spējīgi saprast šo patiesību. Lai uzzinātu šo patiesību, mīliet visus. Tad jūs varēsiet vizualizēt vienību dažādībā. Dievs Krišna paziņoja: Mamaivamšo Džīvaloke Džīvabhuta Sanathana (Mūžīgā Ātma visās būtnēs ir daļa no Manas Būtības). Nekļūstiet maldināti fizisko veidu atšķirību dēļ. Izturieties pret visiem vienādi. Uzskatiet visus, kurus jūs redzat, par saviem paša atstarojumiem. Ja jūs attīstīsiet šādas vienības jūtas, tad sasniegsiet apgaismotā prāta līmeni. Kad jūs esat parastā prāta līmenī, jūs domājat, ka esat atšķirīgs no citiem. Tas ir duālisms. Ir teikts: "Cilvēks ar divkāršu prātu ir pa pusei akls." Pakāpeniski virzieties uz augstāko prātu, kur jūs saprotat savu patieso dabu. Tad jūs sasniegsiet apgaismoto prātu. Ja jūs reiz iegūstat pieredzi par vienību dažādībā, jūs sasniedzat superprātu. Tas ir jūsu mērķis. Tas jums ir viss. Visas garīgās prakses ir domātas, lai sasniegtu šo mērķi. Prakses, ko izdara ar fizisko ķermeni, nevar uzlabot prāta stāvokli. Būtiska ir prāta tīrība.

Mīli vārdi arī ir kalpošana

Atcerieties Svami vārdus, kad vien jūs piedalāties kalpošanas aktivitātēs. Daži bagāti cilvēki jūt, ka viņi nav spējīgi kalpot sabiedrībai un piedalīties kalpošanas aktivitātēs. Kalpošana nenožīmē palīdzēšanu vienīgi ar rokām. Runājiet maigi un mīlīgi. Sakiet labus vārdus. Arī tas ir kalpošanas veids. Dodiet barību un naudu trūcīgajiem un strādājiet viņu labklājībai. Arī tas ir kalpošanas veids. Ielu tīrīšana vai slimnieku kopšana nav vienīgie kalpošanas veidi. Bet tie, kas grib izmantot gadījumu, var darīt to, kas atbilst viņu spējām.

Nesen Anantapurā koledžas meitenes atnāca pie manis un teica: “Svami, puikas iet katrā ciemata mājā, izdalīdami pārtikas sainīšus. Tā kā mēs esam pabeigušas sainīšu gatavošanu, mums nav cita darba. Lūdzu, dod mums kādu darbu.” Es viņām ieteicu doties uz ciematiem iztīrīt un izbalsināt tempļus. Ķermenis pats par sevi ir Dieva templis. Kad jūs balsināt tempļus ārpus sevis, domājiet, ka jūs savu ķermeņa templi izrotājat ar mīlestību. Tā ir patiesa kalpošana. Nekad nerunājiet skarbus vārdus. Jūs nevarat vienmēr patikt, bet jūs varat vienmēr runāt patīkami. Ķermeņa ievainojumus var izārstēt ar zālēm. Bet brūces, ko cirtusi mēle, nekad nevar izdziedināt. Tādēļ es jums vienmēr atkārtāju attīstīt mīlestību un runāt ar mīlestību. Es nekad nelietoju skarbus vārdus, pat ja šķietu jums dusmīgs. Es arvien runāju mīļi. Jūs arī kļūsiat par Dievu, ja attīstīsiet šādu Dieva Mīlestību.

Attīstiet labas domas. Labas domas ved uz labiem darbiem. Labi darbi ved uz satsangu (labu sabiedrību). Attīstiet mīlestību. Viss ir balstīts uz mīlestību un vienīgi uz mīlestību. Cilvēks ir dzimis mīlestībā, ir uzturēts mīlestībā un beigās absorbējas mīlestībā. Mīlestība ir cilvēka dzīves pamats. Bet jūs esat aizmirsuši patieso mīlestību un ļāvuši sev aizrauties ar pasaulīgo un fizisko mīlestību, kas nav mīlestība tās patiesajā jēgā.

Bhagavans noslēdza savu uzrunu ar bhadžanu “Prema Mudita Manase Kaho ...”

Avots: “Sanathana Sarathi”, 2001, January, No.1, vol.44.